

A-Pr-4

CO SKŁADAM DZISIAJ NA OŁTARZU? (Przygotowanie darów)

6.04.2024

Poprzez autentyczne uczestnictwo w akcie pokuty odnowiliśmy nasze życie. W Liturgii Słowa uczyliśmy się o miłości do Boga i bliźnich i praktykowaliśmy ją. W ten sposób zjednoczyliśmy się już z Jezusem. Podczas wyznania wiary wyraziliśmy naszą gotowość by pójść za Jezusem, być Jego uczniami i całkowicie wypełnić wolę Bożą. Podczas przygotowania darów możemy to kontynuować i pogłębiać.

1. Potrójne przygotowanie darów

Zwykle ministranci przynoszą do ołtarza chleb, wino i wodę. Kapłan stawia je na ołtarzu w godnych naczyniach (w patenie i kielichu), ponieważ poprzez konsekrację mają się one stać Ciałem i Krwią Jezusa Chrystusa. W tym momencie ma miejsce ważny obrzęd: kapłan wlewa odrobinę wody do wina. Przypomina to nie tylko stary zwyczaj mieszania zwykłego wina z wodą podczas posiłków w krajach południowych. Ważniejsze jest nawiązanie do faktycznej ofiary Eucharystii. Jezus Chrystus, który ofiarował się na Golgocie za zbawienie świata, staje się obecny, aby włączyć wiernych w swoją odkupieńczą ofiarę. Dlatego kapłan mówi, mieszając wodę z winem: „Przez to misterium wody i wina daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, który przyjął nasze człowieczeństwo”. I właśnie przygotowanie do tego zjednoczenia z Jezusem jest najważniejsze podczas przygotowania darów.

Możemy zatem wyszczególnić różne wymiary przygotowania darów w czasie Eucharystii:

- (1.) Dary liturgiczne dla celebracji na ołtarzu,
- (2.) ofiara materialna (taca) złożona przez wiernych na potrzeby służby Bożej i na działalność charytatywną wspólnoty chrześcijańskiej oraz
- (3.) osobisty dar dla uczestnictwa w ofierze odkupienia. To trzecie "przygotowanie darów" jest najważniejsze i zostanie tutaj wyjaśnione bardziej szczegółowo:

2. Przygotowanie daru serca

W pewnym sensie całe nasze życie jest przygotowaniem darów dla zjednoczenia z Bogiem w niebie. Celebrowanie Eucharystii przypomina nam o tym i przygotowuje nas do tego. Aby móc zrobić przynajmniej jeden krok w tym kierunku podczas każdej Mszy Świętej, bardzo pomocne jest przygotowanie się do niej dzień wcześniej. Nie chodzi więc tylko o pojednanie, które pozwala nam uczestniczyć we Mszy świętej. Trzeba również zadać sobie pytanie, które zadajemy na przykład podczas przygotowania do przyjęcia urodzinowego lub innej uroczystości: Co przynoszę w prezencie? Co – w tym przypadku – najbardziej ucieszy Jezusa? Jak mogę pomóc ludziom w potrzebie? Co mogę w duchowy sposób złożyć na ołtarzu lub w kielichu...?

Szczególnie ważne są dary serca: praca, którą wykonuję dla mojej rodziny, moje zaangażowanie na rzecz społeczeństwa, radość, której doświadczam lub którą daję innym - wszystko, wszystko, wszystko może stać się darem i uczestniczyć ze mną w ofierze Chrystusa: moje przebaczenie, moja gotowość niesienia pomocy, moja praca nad słabościami charakteru, cierpliwość wobec innych, miłość do Boga i bliźniego...

3. Praktyczne wskazówki co do przygotowania darów

– **Kiedy kapłan podczas przygotowania darów podnosi patenę z hostią**, powinniśmy w szczególny sposób podziękować za życie i za wszystkie dary, które podtrzymują, wzmacniają i uzdrawiają nasze życie... To dziękczynienie pokazuje, że przyjmujemy nasze życie, ze wszystkimi jego zadaniami i obowiązkami, jako dar od Boga i jesteśmy gotowi oddać je Bogu. Zarazem jest to także gorąca prośba o pomoc.

– **Kiedy kapłan podnosi kielich z winem zmieszonym z wodą**, dobrze jest pomyśleć o Krwi Chrystusa, która za kilka minut, po konsekracji, znajdzie się na ołtarzu. A woda, która stała się jednym z winem, to ja, jeśli pozwolę się przemienić przez konsekrację! Całkowite TAK dla Bożej miłości jest tym, co przemienia nasze życie, co czyni nas zdolnymi do tego, by żyć i kochać jak Jezus i z Jezusem (por. 1 J 2, 6).

– **Kiedy myślisz, że nie masz nic do podarowania**, ponieważ masz nie tylko problemy materialne, ale jesteś w potrzebie także duchowo, jesteś samotny, niezrozumiany, nie powiodło ci się... Popełniłeś wiele błędów i nie wiesz, jak zacząć od nowa... – tutaj możemy przypomnieć sobie „króla z pustymi rękami”, który myślał, że nie ma nic do podarowania Dzieciątku Jezus. Ale to właśnie uświadomienie sobie własnego ubóstwa, błędów, poczucia winy... – i gotowość, by pozwolić sobie pomóc, były największym darem. Ostatecznie to my jesteśmy najcenniejszym darem dla Boga i dla ludzi.

KIELICH

Wyciągam ręce, które dają i przyjmują.
Podnoszę je ku Tobie i błagam: Przyjmij, Ojcze, łzy,
tęsknotę, cierpienie.

Kielich jest pełny krwi mego brata, mojej, Twego Syna.
Przyjmij, Ojcze!

Wyciągam ręce, które dają i przyjmują.
Podnoszę je ku Tobie i błagam:
Daj, Ojcze: radość, spełnienie, jedność.

Kielich jest pusty,
kielich mego brata, mój i Twego Syna.
Daj, Ojcze!

M.B.

Na pogłębienie

YOUCAT. Katechizm Kościoła Katolickiego dla młodych, p. 208, 212, 217.

Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego, 280-281.

W. Wermter, *Eucharystia na drodze do wolności*, s. 17-18, 83-84, 99-101